

Husitská teologická fakulta UK v Praze
Katedra psychosociálních věd a etiky
Studijní obor : sociální pedagogika

Posudek vedoucího bakalářské práce

Michaela Šimáková :

Syndrom týraného, zneužívaného a zanedbávaného dítěte
Problematika CAN s ohledem na sexuální zneužívání

Studentkou zvolené téma bakalářské práce je stále aktuální

V teoretické části uvádí autorka práce nejprve definice a rozbor jednotlivých složek syndromu týrání a zneužívání (sy CAN). V souladu se svým zaměřením se širěji věnuje problematice sexuálního zneužívání.

Další kapitolou jsou varovné známky svědčící pro syndrom CAN. Následují zvláštní formy tohoto syndromu. Po popisech těchto složek uvádí i posuny ve formách týrání a zneužívání a logicky navazuje kapitolou o společnosti, násilí a rodině. Zvláštní pozornost věnuje následkům syndromu týrání a zneužívání.

Zaměřuje se na problematiku odhalování případů sexuálního zneužití a jejich diagnostiku a krizovou intervenci u těchto dětí. Neopomíjí důležitost prevence při vyjasnění rizikových faktorů v jejich komplexnosti.

Zvláštní kapitolu tvoří legislativní úprava ochrany dětí, ve které uvádí nejdůležitější platné dokumenty a rámec sy CAN.

Praktickou část pojala studentka jako zmapování činnosti konkrétního pracoviště (kde má několikaletou praktickou zkušenost) formou rozhovoru s vedoucí pracoviště a vybranými kazuistikami se svým stručným zhodnocením.

S ohledem na znalost problematiky – v čem vidí studentka limity a rizika práce s dětmi s CAN v zařízení FOD Klokánek?

Předkládaná práce je přínosná komplexním stručným zpracováním zvolené problematiky. Zřetelné je zaujetí autorky a dobrá praktická orientace v této tematice.

Studentka se ale nevyvarovala chyb při odkazech a citacích - není důsledná při jejich uvádění (nejvýrazněji v kapitole o varovných známkách svědčících pro syndrom CAN - není uveden žádný odkaz, ač je zřejmé, že odněkud autorka údaje čerpala!). Obecná tvrzení „... je prokázáno...“ - bez bližšího odkazu (např. str. 21) jsou pro odbornou práci nepřijatelná.

Také v seznamu literatury nejsou uvedeny všechny publikace, na které odkazuje (např. Hartl: *Psychologický slovník*, 1993 str. 15). Chybu ve jménu renomovaného autora (např. str. 12) považuji za nepřijatelnou.

Také vůbec nezmiňuje termín CSA – proč, zvláště když je běžně v této problematice užíván?

Na jednu stranu je chvályhodné, že studentka zpracovávala téma značně samostatně, na druhou stranu konzultace pouze v závěru zřejmě způsobila to, že stačila zpracovat jen některé připomínky vedoucí práce.

Předkládanou bakalářskou práci přes uváděné výhrady hodnotím při relevantní obhajobě stupněm – velmi dobře –.

Praha 8.9.2007

PhDr. Jana Procházková